Написано от Архим. Андрей Конанос
Неделя, 17 Май 2015 15:00

Живей твоята мечта, не се примирявай, не отстъпвай, не сваляй летвата на мечтите си. Искаме да постигнем хубави неща, но животът идва, разочарова ни и ни казва *забрави за това* !
Нашата вяра, Бог обаче ти казва: не се разочаровай, не се огъвай, не губи кураж и не изпадай в меланхолия!

Проблемите на живота са много големи възможности да разберем нашите собствени сили и харизми. Когато учителят дава на детето трудна задача, ти не отиваш да му правиш забележки, нито спориш с него и не му казваш: защо, даскале, даде на детето ми толкова трудна задача? Напротив, казваш му: благодаря!, защото смяташ детето си способно и с дарби, които трябва да развие. За да напреднеш, трябва да минеш през трудности. Не става иначе. Всички ние крием в нас душа, която има Божиите харизми, крием нас много голяма красота. Когато се кръстихме, Бог вложи в нас душа Своя печат, ние сме много ценни, много красиви, всички души са красиви пред Бога. Дълбоко в душата ни има голямо спокойствие, покой, тишина. Дълбоко в душата, там, където е ядрото, където Бог е влязъл, когато се кръстихме. Знаете ли къде всички чувстваме смущение? В ума. Всичко е в нашите помисли, те са способни да ни подлудят, да не ни оставят вечерта да заспим, да ни накарат да търчим от един пластичен хирург на друг, за да бъдат жените по-красиви, защото са си наумили, че не са красиви, но ти си красива! *Не, не съм*! Кой ти го каза? *Аз го казвам*! *Повярвах го*! *Усетих го, приех го и постоянно се чувствам зле.*
Помисълът е в ума, душата няма проблем, тя има Божия печат и е спокойна. Това, което търсим в Църква, е да почувстваме красотата на нашата душа и да изживеем нашата „мечта”, да не приемем това, което ни казва нашият ум за разочарованието, за неуспеха, че няма да успя в живота и няма да вървя напред. Всичко това го правят нашите помисли. В живота много пъти съм се терзал от страхове, мисли, несигурност, за бъдещето, за настоящето, за всичко да се ужасявам и от всичко, от което се страхувах, реално почти нищо не стана. Всичко беше в ума ми, но на дело не се случи.

Това, което най-много те терзае, е твоят ум, а не твоята реалност. Реалността не е приятна, но нашият ум я прави още по-неприятна. Наистина това да нямаш работа е проблем. Някой ми каза- отче, това фантазия ли е? Нямам пари! Това не е фантазия. Няма пари! Джобът ми е празен. Нямам лоши помисли, но нямам пари! Нямам работа, уволниха ме! Аз му казах, че проблемът става много по-голям по начина, по който гледаш на твоята мисъл.

Мъчениците умирали и посрещали смъртта, но не се страхували от нея, а гледали на нея с надежда. Не казвам, че няма проблеми, че не съществуват трудности, но огромно значение има твоята душевност, желание, духовност, как ще погледнеш на проблема, който идва, с каква сила и кураж ще го посрещнеш- дали като възможност да се осветиш, да развиеш твоите харизми, добродетели, да се бориш, или ще се огънеш, ще потънеш, ще отидеш при лекаря и ще му кажеш: докторе, искам лекарства да заспя, не издържам, ще се отчая, искам да се самоубия! Защо да кажеш това? Христос това ти казва: виж живота си по друг начин, Бог няма да те остави, живей мечтата си, не се отчайвай! Всичко е възможно. Всичко е възможно за вярващия. Ако имаш вяра, ще живееш много ценни неща в теб. Светът около теб може да погива, проблеми винаги съществуват и ще съществуват, не съществува външна сигурност, сигурността е вътре в нас. Нищо извън нас не е сигурно. Някой автомобил ни блъска и всичко свършва. Важно е как гледаме на проблема вътре в нас. Виждал съм парализирани хора, които са щастливи, и съм виждал хора, които имат всичко, но са нещастни и меланхолични. Твоята душа къде търси щастието? Във вещите, в хората, в дрехите, във външния вид? Тези неща се променят, не са сигурни, за да ги имаш винаги. Търси ги в красотата на твоята душа и в любовта на Бога, Който много те обича. Това е нашата опора, ако не се облегнеш на нея, винаги ще чувстваш несигурност, когато в живота минаваш през трусове. Заряза ме човекът, който обичах, а сега съм готова дори да се самоубия. Без него живот за мен не съществува! Аз я попитах защо? Ама не мога да живея без него! Аз я попитах: как останалите шест милиарда човеци на планетата Земя могат да живеят без него? Ама, за мен той е моят живот!Аз за него живеех, за него мислех, той беше всичко в душата ми. Затова си изпати това - й казах. *Тоест не трябва да обичам? Да не се влюбя, да не създавам семейство*
? Прави всичко това, но не и да отдаваш душата си до такава степен, че да се разболяваш, т.е. твоето щастие не трябва да се крепи върху това състояние, върху един човек, който днес го има, а утре го няма. Животът ти не приключва с него, а продължава, Бог дава нови възможности и по-нататък те очаква нещо по-добро. Това е велико, да не оставяш умът ти да приеме чернилката, отчаянието, разочарованието, а винаги да живееш с надежда. Ще дойде нещо по-добро в живота ти, това е сигурно, защото Сам Христос ни го обеща. Колко пари трябва да имаш в банката, за да си щастлив? Колко? Познавам хора, които нямат пари в банката, но са радостни. Познавам и хора, които имат много пари и постоянно чувстват несигурност. Какво ще стане с борсата, с цените, с всички проблеми в икономиката и стресът ги яде. Не парите ще те направят щастлив. Парите са нужни, и дано ги имаме, да имаме всички Божии блага, но да не разчитаме на това. Когато нямаш, казваш: ех, да имах! И завиждаш на тези, които имат, и чувстваш горчивина и тревога в душата си, искайки да ги стигнеш. Когато

придобиеш това, на което си завиждал, тогава се тревожиш да не ти се изплъзне, да не би да го загубиш безвъзвратно или пък може да имаш угризения, защото не си го постигнал по добър начин и с добра цел. Това има връзка с качеството на нашите подбуди. Старецът Паисий казва, че колкото повече неща имаш, толкова по-трудно става твоето щастие, защото имаш една кола, имаш стрес, имаш две коли, имаш двойно повече стрес, имаш и две къщи и една вила, имаш още повече стрес. Колкото повече имаш, толкова повече те яде стресът, ако се крепиш на тези неща. Научи се да се крепиш не на това, което имаш, а на това, което си.

Парите минават и заминават и не доставят истинско щастие и радост на човека. Има хора, които са постигнали велики неща в живота, въпреки че са минали през много неблагоприятни обстоятелства. Влезте в интернет и ще видите такива случаи на хора без ръце, да гледаш в Youtube майка да кърми детето си с нозе, друг да рисува картина с уста, бидейки без ръце. Завчера ми изпратиха отново подобен клип на човек (Ник Вуичич), който няма нито ръце, нито крака. Той ходи по училищата и говори на децата, те му се възхищават, а той им дарява надежда и мечта -този, който не може сам да се обърне на другата страна, когато спи, нито да се преоблече, нито да ходи. Тези хора са могли да стигнат високо, а ти не можеш? Кой от вас е в това състояние? Въпреки това, ако ни обземе горчивина, ропот и оплакване, всички сме така, отчаяни и с чувство за малоценност, докато имаме всичко, но виждаш млад човек, със сили, харизми, способности, който казва: *няма да успея в живота*! Ще успееш! Защо да вярваш толкова силно, че няма да успееш? Защо да го казваш всеки ден? Отваряш очите си и вместо да кажеш
слава Богу! Днес ще се боря с Божията помощ да постигна нещо
!, ти казваш: какъв ден е днес, какво ще правя днес? Как ще мине денят, пак зле ще мине! След като го казваш, след като си го повярвал, след като не се надяваш и не живееш твоята мечта, която Христос влага в твоята душа, ще мине зле. Защо ти предизвикваш този хал.

Голямо щастие в живота е да имаш това, което искаш. Хубаво нещо е. Има някои, които, каквото и да поискат, могат да го придобият. И между нас. Добре правят. Бог им е дал дарове, дал им е блага, имоти, дали с техния труд, дали наследствено, от техните роднини: искаш да отидеш на пътуване – можеш, искаш утре да си купиш нова кола- нямаш проблем, искаш да отидеш където си искаш, правиш го. Щастието, казват, е да имаш каквото искаш. Блажени са тези, които са така, но има и едно друго щастие- да си щастлив с това, което имаш. Колкото имаш- имаш малко? Щастлив съм. Имаш много? Пак съм щастлив. Но съм спокоен. Когато поздравявам и питам някой друг човек: как си? и той казва слава Богу! Много добре! Аз много се радвам да го чуя, защото той изкарва от себе си не горчивина, а надежда. *Както знаете, ходим с жена ми при лекаря, връщаме се, водим нашата борба* ! Жената е болна, но мъжът живее своята мечта и не се отчайва. Върху неговото лице не е изписана меланхолия, а надеждата - това ще рече щастие.

Ако нещата не са така, както ги искаш, се опитай да ги промениш, не плачи, а промени това, което не ти харесва. Не ти харесва работата? Направи я по-хубава, ако може; не ти харесва колегата? Накарай го чрез твоя характер и разговор да промени държанието си, говорете, изяснете отношенията си! Не става, отче, той не се променя! Ако не се променя, тогава ще се научиш да се примиряваш с това. Един светец се молил така *Господи, много Те моля, дай ми сила да променя това, което мога,и да се примиря с това, което не се променя, както и разсъдливост да разбирам всеки път кое от двете трябва да правя- да променям или да се примирявам!* Например, когато майка ми се разболее, това не мога да го променя, тя се е разболяла, трябва да го приема. Когато обаче в училище имам проблем, ще видя: Боже, какво искаш да направя, да не говоря, да си затворя устата или да отида при директора и да му кажа, моля те да ми направиш тази услуга, защото тук има неправда. Трябва да различим тези две неща, какво да приема и какво да променя в живота си. Не се примирявай с проблемите си, някои от тях можеш да промениш, можеш да се бориш. . .

Бог иска да ти даде радостта на съвместното творчество, Той помага, но и ти ще си помогнеш, за да се зарадваш на това, което Той ще ти даде. Направи това, което можеш, излез от твоето блато, от твоето бездействие, от твоята меланхолия и кажи – Бог няма да ме остави, ще се боря и ще се стремя към това, което искам. Прави ми впечатление, че Христос никога не допуснал от душата Му да изчезне картината на царството Божие. Той винаги имал пред Себе Си трудни и своенравни хора, но винаги проявявал любов, надежда, оптимизъм, не Го виждаме да се огъва, дори в най-трудните моменти на Неговото страдание и мъчение. И не казвайте, че Той е Христос, защото св. Йоан Златоуст казва, че и ти можеш да станеш Христос и Божие дете и да подражаваш на Христос в Неговите постъпки. Можем да постигнем изключително много неща в живота. Ако разберем тези неща, ако разберем колко кратък е нашият живот, ще видим, че всички проблеми са много малки и не си струва да ни разболяват. Трябва да внимаваме в нашите мисли, защото те предизвикват болести - ако не живееш твоята мечта, за да имаш кураж и радост, а чувстваш депресия и отчаяние, това ще те разболее и душевно, и телесно. Болестите не се появят без причина, неопределено, а по някаква причина. Ракът, кръвното налягане, сърдечните проблеми много пъти започват от големия стрес, от умората на душата, от отчаянието. Една жена живее с мъжа си, но е много потисната, не говори с него, за да промени нещо, нито той с нея, и тя го преглъща и се разболява. Тя готви, чисти, глади, но не казва нищо, за да се промени нейният живо. Колко ще продължи това? Минали са години. От колко години сте женени? От 18 години - ми каза една жена – но чувствам, че още не сме съединени. И как издържаш? Не издържам, влача се. Ако се влачиш, това не е живот. Ние не живеем, за да се влачим, не живеем, за да казваме просто *какв о да правим, животът ни така минава. . . Как ще издържа*
? И един ден да умрем без да се порадваме на нищо. Направи нещо, за да се зарадваш в живота си.

Превод от гръцки: Константин Константинов

{jcomments off}